

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 13C/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720201356
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kuruc
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2022:8720201356.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Petrom Kurucom, v právnej veci žalobcu Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31364501, proti žalovanému F. D., A.. XX.XX.XXXX, W. F., P. XXXX/X, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. SIDOR, s. r. o., Zdravotnícka 4373/6, Poprad, IČO: 36866156, v konaní o zaplatenie sumy 375,45 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 830,02 eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e** .

II. Žalovaný sa **z a v ä z u j e** zaplatiť žalobcovi sumu 375,45 eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 152,56 eur od 8.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 12,42 eur od 30.6.2020 do zaplatenia, zo sumy 133,52 eur od 1.6.2021 do zaplatenia, zo sumy 76,95 eur od 24.2.2022 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a** .

IV. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 38 %.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Petrom Kurucom, v právnej veci žalobcu Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31364501, proti žalovanému F. D., A.. XX.XX.XXXX, W. F., P. XXXX/X, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. SIDOR, s. r. o., Zdravotnícka 4373/6, Poprad, IČO: 36866156, v konaní o zaplatenie sumy 375,45 eur s prísl., takto

1. Žalobca žalobou doručanou súdu dňa 7.5.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 995,-- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 8.11.2019 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

2. Súd rozhodol vo veci platobným rozkazom č. k. 13C/9/2020-28 zo dňa 22.6.2020, proti ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný. Na základe podaného odporu súd uznesením č. k. 13C/9/2020-42 zo dňa 21.8.2020 platobný rozkaz zrušil. Podaním doručeným súdu dňa 16.10.2020 žalobca zobral sčasti žalobu späť, a to ohľadom uplatneného nároku do 6.5.2018 vrátane a zároveň rozšíril uplatnený nárok o bezdôvodné obohatenie za obdobie od 1.1.2020 do 6.5.2020. Podaním doručeným súdu dňa 19.5.2021 žalobca spresnil čiastočné späťvzatie žaloby tak, že čiastočné späťvzatie žaloby sa týka zaplatenia sumy 830,02 eur, t. j. bezdôvodného obohatenia za obdobie od 1.1.2010 do 6.5.2018. Zároveň požiadal o pripustenie zmeny žaloby, keď rozšíril žalobu o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od 1.1.2020 do 6.5.2020, t. j. o sumu 133,52 eur. Na pojednávaní dňa 23.2.2022 rozšíril žalobu o uplatnenie ďalšieho nároku za obdobie od 7.5.2021 do 15.2.2022 v sume 76,95 eur a zároveň spresnil žalobu ohľadom uplatnených úrokov z omeškania. Uznesením zo dňa 23.2.2022 súd zmenu žaloby pripustil.

3. Žalobca v žalobe uviedol, že je správcom nehnuteľného majetku, ktorého vlastníkom je Slovenská republika, a to aj pozemku parc. č. KN-C XXXX/XXX o výmere 25 m², zapísaného na LV č. XXX pre k. ú. F.. Na tomto pozemku je postavená garáž č. súp. XXXX, zapísaná na LV č. XXXX, ktorej vlastníkom je žalovaný. Podľa žalobcu je nesporné, že žalovaný súčasne s garážou užíva aj pozemok, na ktorom je garáž postavená bez právneho dôvodu, pričom za užívanie tohto pozemku neplatí žiadny nájom. Z tohto dôvodu si žalobca uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom bezdôvodné obohatenie je vo výške nájomného, ktoré by musel žalovaný platiť, ak by nájomný vzťah existoval. Pri určení výšky nájomného súd vychádzal zo sumy 3,98 eur za 1 m² tak, ako bola ustálená v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21C/5/2011. Žalobca poukázal na to, že v danej lokalite väčšina vlastníkov už uzavrela nové nájomné zmluvy a u tých vlastníkov garáží, ktorí nové nájomné zmluvy neuzavreli, je vec riešená v súdnych konaniach. Poukázal na to, že už od roku 2009 uzatvárajú s vlastníkami garáží nájomné zmluvy, v ktorých je nájomné v rovnakej výške. Nesúhlasil s tým, že by žalobca vyvíjal nátlak na vlastníkov garáží, pretože žalobca sa snaží, aby staré nájomné zmluvy boli nahradené zmluvami, v ktorých nájom bude zodpovedať aktuálnej cene nájmu. V minulosti bola výška nájmu stanovená a regulovaná Vyhláškou č. 465/1991 Zb., preto žalobca ani nemohol žiadať iný nájom ako vyplýva z vyhlášky. Od roku 2004, kedy bola vyhláška zrušená, začal žalobca upravovať nájomné vzťahy podľa platných predpisov.

4. Žalovaný už v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že neuznáva nárok žalobcu v uplatnenej výške, pretože v lokalite, kde je postavená garáž, ide o ochranné pásmo železnice. Celkovo sa na týchto pozemkoch nachádza minimálne 200 garáží, ktorých vlastníci v prevažnej väčšine platia žalobcovi nájomné na základe uzavretých nájomných zmlúv vo výške 3,50 Kčs, t. j. 0,116 eur za 1 m². Z tohto dôvodu žalovaný navrhol pôvodne vypočítať vlastníkov garáží a následne zmenil svoj návrh na dokazovanie tak, že žiadal od žalobcu, aby predložil všetky nájomné zmluvy, ktoré má uzavreté v danej lokalite. Poukázal aj na to, že mal záujem o odkúpenie predmetného pozemku, ale žalobca z neznámych dôvodov predaj pozemku pozastavil. Rozhodnutie vo veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 21C/5/2011 nemožno považovať za žiadny precedens, pretože súd vychádzal z vyjadrenia realitnej kancelárie, ktorá v danej lokalite neriešila prenájom pozemkov. Žalovaný je ochotný zaplatiť bezdôvodné obohatenie v priemernej cene nájomného za 1 m². Predpis ŽSR č. SR 1014 o cenách nie je všeobecným záväzným predpisom, len interným predpisom žalobcu. Žalovaný tvrdil, že žalobca vyvíja neprimeraný nátlak na vlastníkov garáží, vyhráža sa im, že budú stavby odstránené a pod týmto tlakom vlastníci garáží podpisujú nové nájomné zmluvy. Podľa žalobcu nárok nie je dôvodný a čo sa týka výšky uplatneného nároku, ponechal rozhodnutie na úvahe súdu.

5. Z vyjadrení strán sporu, výpisov listov vlastníctva č. XXX a č. XXXX, predpisu ŽSR Bratislava, generálne riaditeľstvo SR č. 1014, rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 21C/5/2011 zo dňa 10.10.2014, výzvy na úhradu dlžnej sumy, predložených nájomných zmlúv, čestného prehlásenia F. D.Š., súd zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalovaný je vlastníkom garáže č. súp. XXXX postavenej na pozemku parc. č. XXXX/XXX, zapísanej na LV č. XXXX pre k. ú. F.. Pozemok, na ktorom je postavená garáž, je zapísaný na LV č. XXX pre k. ú. F. a je vo vlastníctve Slovenskej republiky, v správe Železníc Slovenskej republiky Bratislava. Podľa tvrdení žalobcu, ktoré nerozporoval ani žalovaný, k predmetnému pozemku nie je uzavretá nájomná zmluva a žalovaný neplatí za užívanie pozemku žiadny nájom.

7. Žalovaný v konaní navrhoval, aby žalobca predložil nájomné zmluvy, ktoré má v danej lokalite, čo žalobca splnil a dňa 7.6.2021 predložil súdu nájomné zmluvy, ktoré priebežne uzatváral s vlastníkami garáží v danej lokalite. Ide o nájomné zmluvy uzatvárané v rokoch 2009 až 2020. Pokiaľ žalovaný predložil nájomné zmluvy (čl. 36, čl. 39), v ktorých bola dohodnutá ním uvádzaná výška nájmu 3,50 Sk za 1m², tak je zrejmé, že ide o zmluvy uzavreté dňa 8.7.1992, resp. 14.11.2000.

8. Žalobca v rámci dokazovania predložil súdu aj znalecký posudok č. 34/2010 vypracovaný G.. Y. O., znalkyňou v odbore oceňovanie nehnuteľností, ktorý bol vyhotovený v súvislosti s odpredajom pozemku v danej lokalite. Týmto znaleckým posudkom bola stanovená jednotková hodnota pozemku na sumu 37,80 eur za 1 m².

9. Podľa § 451 ods. 1 Zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v planom znení kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

10. Podľa § 451 ods. 2 cit. zákona bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Podľa § 456 cit. zákona predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

12. V prejednávanej veci sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia pôvodne v sume 995,-- eur, keď si uplatňoval bezdôvodné obohatenie za obdobie od 1.1.2010 do 31.12.2019 (v žalobe sa uvádza, že je uplatňovaný nárok do 31.10.2019, avšak pri ročnom nájme 99,50 eur je zrejmé, že ide o bezdôvodné obohatenie do konca roka 2019). Po vznosení námietky premlčania zo strany žalovaného žalobca už vo vyjadrení doručenom súdu 16.10.2020, ktoré následne doplnil podaním 19.5.2021, zobral žalobu späť ohľadom zaplatenia sumy 830,02 eur s príslušenstvom. V zmysle § 145 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z. z. - Civilného sporového poriadku v platnom znení /ďalej len CSP/ súd vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby v uvedenej časti konanie zastavil.

13. Po čiastočnom späťvzatie žaloby predmetom konania ostalo zaplatenie sumy 164,98 eur, ktorá predstavovala bezdôvodné obohatenie za obdobie od 7.5.2018 do 31.12.2019 a následne ešte žalobca podaním doručeným súdu 19.5.2021 a na pojednávaní 23.2.2020 rozšíril žalobu o bezdôvodné obohatenie za ďalšie obdobia, a to od 1.1.2020 do 15.2.2022. Po rozšírení žaloby si žalobca uplatňuje z titulu vydania bezdôvodného obohatenia zaplatenie sumy 375,45 eur. Pri vyčíslení výšky bezdôvodného obohatenia žalobca vychádza z ceny nájmu v sume 3,98 eur za 1 m² ročne, čo pri výmere pozemku užívaného žalovaným 25 m² predstavuje nájomné 99,50 eur ročne.

14. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu, alebo na základe určitej právnej skutočnosti. Na základe tohto právneho vzťahu vzniká právo požadovať poskytnuté plnenie naspäť a povinnosť takéto plnenie vrátiť, čo vyplýva z ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. V zmysle § 451 ods. 2 Obč. zákonníka jedným z dôvodov pre vznik bezdôvodného obohatenia je aj prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Bezdôvodné obohatenie vzniká predovšetkým tak, že sa doterajší majetok obohateného zväčší o nové majetkové hodnoty, môže však spočívať i v tom, že sa doterajší majetok subjektu, ktorý sa obohatil nezmenší, hoci by inak k tomu došlo, keby bol obohatený plnil svoje povinnosti. K takýmto prípadom patrí práve užívanie veci bez platného právneho vzťahu (napr. nájomnej zmluvy, zmluvy o výpožičke a pod.).

15. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný je vlastníkom garáže postavenej na pozemku, ktorý je vo vlastníctve štátu a v správe žalobcu. Taktiež nebolo sporné, že k predmetnému pozemku žalovaný nemá uzavretú nájomnú, ani inú zmluvu, teda pozemok užíva bez právneho dôvodu. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe plnením bez právneho dôvodu je aj užívanie cudzej nehnuteľnosti bez nájomnej zmluvy, či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec, teda rovnako je potrebné postupovať aj v prípade užívania stavby na cudzom pozemku bez právneho dôvodu. V takom prípade je užívateľ cudzej veci bez právneho dôvodu povinný vydať bezdôvodné obohatenie peňažnou formou, pričom rozsah plnenia je vyjadrený peňažnou čiastkou, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie, teda prenájom veci, pričom za obvyklé nájomné sa považuje trhovú hodnotu nájmu (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5CdO/8/2009).

16. Spornou otázkou medzi stranami bola výška obvyklého nájmu v danej lokalite, ktorá by mala byť základom pre výpočet výšky bezdôvodného obohatenia. V zmysle § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhu protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. V ust. § 150 ods. 1 CSP je upravená povinnosť strán sporu uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. S povinnosťou predkladania skutkových tvrdení je úzko spojená aj dôkazná povinnosť strán sporu, ktoré sú povinné svoje skutkové tvrdenia preukázať navrhovanými dôkazmi. Dôkazné bremeno zaťažuje každú zo strán sporu ohľadom jej skutkových tvrdení.

17. Žalobca poukazoval na skutočnosť, že dlhodobo, a to už asi od roku 2009, sa snaží o uzavretie nových nájomných zmlúv s vlastníkami garáží v danej lokalite, pretože v minulosti boli s vlastníkami uzatvárané zmluvy spravidla ešte v 90-tych rokoch, v ktorých bola výška nájmu stanovená na 3,50 Sk za 1 m² ročne, ktorá však už dávno nezodpovedá trhovej hodnote nájmu. V nových nájomných zmluvách už vychádza z hodnoty nájmu 3,98 eur za 1 m² ročne a pri takto stanovenej výške nájmu uzavrel zmluvy s väčšinou vlastníkov garáží v danej lokalite, o čom svedčia zmluvy predložené žalobcom na základe návrhu žalovaného. Pokiaľ žalovaný aj namietal v písomnom vyjadrení z 8.2.2022, že neboli uzavreté nájomné zmluvy k všetkým pozemkom, k týmto okolnostiam sa vyjadril splnomocnený zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 23.2.2022, kde poukázal na to, že vo viacerých prípadoch došlo k uzavretiu nájomných zmlúv aj v priebehu tohto konania, namietal, že na niektorých parcelách napr. č. 295 a 296, sa nenachádzajú garáže a s ďalšími vlastníkami rieši spory v súdnych konaniach. Žalobca na podporu svojich tvrdení predložil súdu aj znalecký posudok č. 34/2010 vyhotovený znalkyňou G.. Y. O., ktorým bola jednotková hodnota pozemku v danej lokalite ustálená na sumu 37,80 eur za 1 m². Žalobca potom pri stanovení výšky nájmu vychádzal z toho, že cena nájmu má byť približne 10 % z jednotkovej hodnoty pozemku. Predložený znalecký posudok bol vypracovaný v roku 2010, je však možné súhlasiť so žalobcom, že vzhľadom na vývoj cien nehnuteľností by v súčasnom období hodnota takýchto pozemkov bola vyššia.

18. Z uvedeného znaleckého posudku vychádzal aj súd pri rozhodovaní v konaní sp. zn. 21C/5/2011, kde mal k dispozícii aj správu realitnej kancelárie, podľa ktorej sa v danom čase (obdobie roku 2010) cena za prenájom pozemku pri prenájme garáže pohybovala v rozmedzí od 5,-- do 7,-- eur za 1 m² ročne. Nesporne pokiaľ rastie všeobecná hodnota nehnuteľností, má táto okolnosť vplyv aj na rast cien nájomného za nehnuteľnosti. Súd je toho názoru, že predloženými listinnými dôkazmi žalobca preukázal, že sumu 3,98 eur za 1 m² v danej lokalite možno považovať za obvyklú cenu nájmu. Pokiaľ by žalobca požadoval vyššiu sumu ako bola ustálená v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21C/5/2011, predložené dôkazy by boli nepostačujúce a zo strany žalobcu by bolo určite nevyhnutné predložiť nový znalecký posudok alebo správy realitných kancelárií a pod. Ak si však žalobca uplatňuje nárok vychádzajúci z cien nájmu, ktorý bol adekvátny v roku 2010 a je zjavné, že ceny nehnuteľností od tohto obdobia výrazne vzrástli, tak možno hodnotiť dôkazy predložené žalobcom ako postačujúce na preukázanie výšky obvyklého nájomného.

19. Žalovaný síce spochybňoval výšku nájmu, z ktorej vychádzal žalobca pri určení výšky bezdôvodného obohatenia, avšak nepredložil súdu žiadne dôkazy, ktoré by relevantným spôsobom spochybňovali výšku uplatneného nároku a ktoré by preukazovali, že výška obvyklého nájmu by mala byť nižšia ako požaduje žalobca. Súd je toho názoru, že pri určení výšky obvyklého nájmu nemožno vychádzať z priemerných cien nájomného, pri ktorom by boli zohľadnené ešte existujúce nájomné zmluvy uzavreté v 90-tych rokoch, v ktorých výška nájmu bola 0,116 eur za 1 m² ročne, pretože je zjavné, že takáto výška nájmu nezodpovedá súčasnej trhovej hodnote nájmu a taktiež nesporne žalobca minimálne od roku 2009 uzatvára s vlastníkami garáží nové nájomné zmluvy, v ktorých je už nájomné vo výške takej, ako požaduje aj od žalovaného.

20. Vychádzajúc z uvedených skutočností súd dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný, preto priznal žalobcovi požadované bezdôvodné obohatenie vo výške 375,46 eur, ktoré vychádza z výšky obvyklého nájmu 3,98 eur za 1 m² ročne a týka sa obdobia od 7.5.2018 do 15.2.2022.

21. Podľa § 563 Zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

22. Podľa § 517 ods. 2 cit. zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Žalobca si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže pri nárokoch z titulu vydania bezdôvodného obohatenia čas plnenia nevyplýva z právneho predpisu, ani z dohody strán, v zmysle § 563 Obč. zákonníka povinnosť žalovaného ako dlžníka plniť nastáva potom, čo ho žalobca na plnenie vyzve. Listom zo dňa 15.10.2019 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 972,45 eur z titulu

bezdôvodného obohatenia za obdobie od 1.1.2010 do 15.10.2010, a to v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Žalovaný výzvu prevzal dňa 23.10.2019, teda ohľadom tohto uplatneného nároku sa dostal do omeškania dňom 8.11.2019. V žalobe si už žalobca uplatňoval zaplatenie sumy 995,-- eur, keď si uplatnil bezdôvodné obohatenie za obdobie až do konca roka 2019, teda oproti výzve bol žalovaný nárok vyšší o sumu 12,42 eur. Táto suma už nebola predmetom ďalšej výzvy, preto za kvalifikovanú výzvu možno považovať až doručenie žaloby, teda úrok z omeškania súd priznal od nasledujúceho dňa, t. j. od 30.6.2020. Taktiež ďalším uplatneným nárokom nepredchádzalo zaslanie výzvy na plnenie zo strany žalobcu, preto súd priznal úroky z omeškania až odo dňa nasledujúceho po doručení zmeny žaloby, t. j. od 1.6.2021, resp. od 24.2.2022, pretože posledné rozšírenie žaloby bolo urobené na pojednávaní dňa 23.2.2022. Žalobca má nárok na úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zákonníka, preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z jednotlivých čiastok tak, ako je vyššie uvedené a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z. z. v znení noviel).

24. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Žalobca si pôvodne v žalobe uplatňoval zaplatenie sumy 995,-- eur a postupne rozšíril žalobu ešte o zaplatenie ďalších súm spolu vo výške 210,47 eur, teda spolu jeho nárok uplatnený v tomto konaní predstavoval sumu 1.205,47 eur. Žalobca zobral späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 830,02 eur potom, čo žalovaný vzniesol námietku premlčania. V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené, súd prihliadne na to, či a kto zaviniel, že k zastaveniu konania muselo dôjsť. Najprv teda posúdi otázku čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené a s prihliadnutím na tento záver potom hodnotí celkovú otázku z akej časti bol ten ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzati žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (teraz § 255 ods. 2 CSP) dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy platí, že kto zaviniel čiastočné zastavenie konania, mal ohľadom tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/19/2020).

25. Vychádzajúc z citovaného rozhodnutia NS SR súd vzal do úvahy, že v časti o zaplatenie sumy 830,02 eur zastavenie konania zaviniel žalobca, pretože späťvzatie žaloby nebolo motivované správaním žalovaného, ktorý by žalovanú sumu uhradil, ale bolo dôsledkom vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného. Z pôvodne uplatneného a rozšíreného nároku bola žalobcovi priznaná suma 375,45 eur, čo predstavuje 31 % z celkového nároku. Z uvedeného vyplýva, že vo väčšom rozsahu bol v spore úspešný žalovaný, ktorého úspech predstavuje 69 % a neúspech 31 %, preto súd priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 38 %, čo predstavuje pomer úspechu a neúspechu žalobcu v konaní. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).